

HOOGSTANDJE

H₂O

RUIM BAAN VOOR HET WILD IN TWEE WATERWINGEBIEDEN

Het lijkt een normaal viaduct als je met de auto over de Zandvoortselaan tussen Bloemendaal en Zandvoort rijdt. Maar dat is het niet. Het is een 'natuurbrug', de eerste van drie viaducten die twee natuurgebieden met elkaar moeten verbinden: het Nationaal Park Zuid-Kennemerland (wingebied van drinkwaterbedrijf PWN) en de Amsterdamse Waterleidingduinen (wingebied van Waternet).

Ruimte voor wild, maar ook voor fietsers en wandelaars

Tekst Roel Smit | Fotografie Marcel Molle

Een aaneengesloten natuurgebied van 7.000 hectare

Damherten mogen de Amsterdamse Waterleidingduinen niet uit

Eind vorig jaar werd de Natuurbrug Zandpoort, waarvan de aanleg inclusief grondverwerving 9 miljoen euro heeft gekost, officieel opgeleverd. Door deze en twee nog aan te leggen bruggen moet weer een aaneengesloten natuurgebied van meer dan 7.000 hectare ontstaan. Planten en dieren, zoals ree, wezel, hazelworm, zandhagedis, rugstreeppad, duinroos en allerlei vlindersoorten krijgen meer mogelijkheden om zich te verspreiden en voort te planten. De ecologische zone – de passage waarvan alleen dieren gebruik kunnen maken – is 40 meter breed. Onderzoeksinstituut Alterra heeft berekend dat dit minimaal noodzakelijk is voor het goed functioneren van een ecologische verbinding. Het complete viaduct is 53 meter breed; ook fietsers, wandelaars, ruiters en rolstoelgebruikers kunnen er gebruik van maken.

Damherten voorlopig niet. Hun aantal is de laatste jaren in de Amsterdamse Waterleidingduinen zo sterk toegenomen en ze veroorzaken zoveel overlast dat de gemeente Amsterdam toestemming heeft gegeven een flink aantal af te schieten. De partijen die bij de natuurbrug betrokken zijn, hebben besloten tijdelijk schrikdraad te plaatsen om te voorkomen dat de damherten zich via het viaduct over een groter deel van de regio gaan verspreiden.

De natuurbrug is gerealiseerd door het Nationaal Park Zuid-Kennemerland, de provincie Noord-Holland, de gemeenten Zandvoort en Bloemendaal, Prorail, Natuurmonumenten en de beide drinkwaterbedrijven PWN en Waternet. De Europese Unie leverde een financiële bijdrage, want de brug is onderdeel van de zogeheten ecologische hoofdstructuur, een netwerk van natuurgebieden.

De komende tijd wordt onderzocht of de brug zijn functie zal vervullen: gewoon door te tellen welke dieren er gebruik van maken. Daarover wordt wel eens lacherig gedaan. Concreet onderzoeksgegevens over de meerwaarde van dit soort projecten zouden ontbreken; het zou meer een dure liefhebberij van natuur freaks zijn. De initiatiefnemers van de natuurbrug Zandpoort zien dat anders: een eerdere natuurbrug (Zanderij Crailoo in 't Gooi) blijkt volgens onderzoek van Alterra boven verwachting goed te werken.

Maar misschien moet je het ook wat ruimer zien, zoals Piet Veel (natuurbeheerder bij PWN) het kort geleden verwoordde in het blad van Landschap Noord-Holland: "In het buitenland begroten ze bij de aanleg van wegen 1 of 2 procent van het budget voor dit soort compensatiemaatregelen. Daar verblijft of verbloost niemand van. Hier gebeurt het naderhand en dan lijkt het heel wat, maar het is slechts een fractie van de kosten van de infrastructuur."

www.natuurbrugzandpoort.nl

